



ronsana

REVISTA D'INFORMACIÓ I FORMACIÓ LOCAL

OCTUBRE 1971

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 33

Editorial

La veritat us farà lliures

(Jo. 8, 32)

Jesucrist ens diu que ell és «el camí, la veritat i la vida». (Jo. 16, 6). Ell és la manifestació de la única veritat total i transcendent: és la Paraula del Pare que ens anuncia el seu amor salvador... Però l'home parla també de veritats. La veritat humana queda dintre l'àrea de coincidència entre el que pensem, el que diem, i la realitat de les coses. A voltes, però, els homes fan trampa i llavors la veritat es degenera en conveniències, poder, negació del pròxim, fins arribar a estafar a uns o tancar la boca als altres...

L'home i la comunitat tenen dret a la informació objectivament verídica. Qui no ho veïés així seria un enemic de la humanitat i del mateix Déu.

Sobre això el Bisbe de Càdiz ha publicat una pastoral referent als mitjans d'informació del país.

«Estamos rodeados con frecuencia de situaciones confusas, poco claras, de manifiesta sospecha, cuando no auténticos quebrantos de la auténtica verdad... Hay demasiados poderes que se atraviesan en el camino de la verdad, y así difícilmente se llega a conseguir la información verdadera de algunos hechos y situaciones, que importan al ciudadano consciente, responsable, empeñado en contribuir a la formación de una sana opinión pública... Cuando se trata de informaciones que se refieren a la Iglesia, es tristemente curioso observar, como se prodigan, con sorprendente y notoria impunidad, noticias que constituyen a veces verdadero escándalo y que en muchas ocasiones exagerarán, falsean y mediatizan la verdad... La información objetiva es unánimemente reconocida como un derecho universal, inviolable e inalienable del hombre moderno, que responde a una profunda exigencia de su naturaleza.»

La mentida pot fer molt mal als innocents; el silenci pot ser la gran conxorxa de la injustícia i

El Tercer Aniversari

Aquest mes de Novembre el «Ronsana» compleix tres anys. Com que creiem que el fet és important, ens parem uns moments a reflexionar-hi.

Tres anys ja volen dir constància. Uns números han estat més bons i altres més dolents, però el fet és que la revista ha tirat endavant.

I això ho ha fet possible l'interès de molta gent —del poble i de fora— que hi ha col·laborat escrivint articles, suscrivint-se, coordinant números o pagant anuncis. Creiem que l'esforç ja val la pena i ens obliga a tirar endavant.

Algun número deu haver estat massa «fort». A vegades es diuen coses interessants, però el llenguatge surt massa directe i sembla un atac personal. No és aquesta la intenció de la revista. «Ronsana» no pot ser mai motiu d'atacs personals, ni tampoc pot oblidar la necessitat d'una crítica que serveixi pel bé de tots. En tot cas, demanem disculpes a aquells —tant escriptors com lectors— que s'hagin ofès en aquest aspecte.

«Ronsana», en els seus tres anys d'existència, s'ha anat identificant amb el poble. El fet que sigui brillant o no, no deu tenir gaire importància. En canvi, el fet que molta gent hi escrigui i molta gent l'espera, si que en té d'importància. Vol dir que va complint amb la seva finalitat de ser un retrat de la vida de Santa Eulàlia.

Donem, per tant, les gràcies a tots els que heu fet alguna cosa per la revista i, com en el dia de la seva aparició, us demanem que hi col·laboreu perquè vagi millorant.

de l'atropell. Sumat dóna com a resultat el mal de l'individu i de la comunitat.

Aquests principis i crítiques també poden ser vàlids per a la nostra comunitat. Intentem modestament fer un servei a tots, amb esperit de justícia i de caritat. Recordem el que deia una revista de Barcelona: «La verdad no teme ni ofende». És clar, la veritat no és partidista, recolza la justícia i illumina el camí de l'amor.

«Feliços els nets de cor perquè ells veuran Déu».

J. V.